

Podle vyjádření odborné veřejnosti lze konstatovat, že v ČR je nejběžnější formou hodnocení učitelů jejich **denní pravidelné pozorování**. Učitel je sledován nejen v běžné školní praxi, ale ředitel vnímá i jeho zapojení mimo školu a jeho další aktivity. **Hospitační činnost** je další užívanou formou hodnocení učitelů. Zde velmi záleží na způsobu hospitace, na následném pohovoru s učitelem a také na přijatých závěrech. Mezi školami a mezi řediteli jsou v této oblasti velké rozdíly. K hodnocení učitelů řada ředitelů využívá periodické **vlastní hodnocení**, které jsou v některých školách učitelé povinni provádět. Zde je riziko značné míry subjektivity. Málo využívanou formou hodnocení jsou **vzájemné hospitace**, které nejsou v českém školství běžné. Určitým indikátorem hodnocení učitelů bývá pro řadu ředitelů také jejich zapojení v **dalším vzdělávání** pedagogických pracovníků.

Anketní šetření ukázalo, jak je patrné z grafu 3 a 4, že lepšímu hodnocení a motivaci učitele napomůže vytvoření profesního profilu učitele. Přes 70 % ředitelů a učitelů (o něco silněji na základních školách) si myslí, že lepší hodnocení a motivaci by měl přinést kariérní systém a standard. Také u zástupců zřizovatelů má tento názor silnou podporu (přes 70 % souhlasných odpovědí).